

СОНЕЙКА АСЕННЯ

Сл. і муз. Я. Жабко

Павольна

Ф-п. *legato*

mf

Со_ней_ка а_сен_ня_е зо_ла_там спа_ві_та_е,
 рас_шы_ва_е ліс_ці_кі ніт_кай за_ла_той.
 І ста_іць ра_бі_нач_ка чыр_ван_ню за_лі_та_я.
 Во_сень за_ча_роў_ва_е ка_зач_най кра_сой.
 Во_сень за_ча_роў_ва_е ка_зач_най кра_сой.

Сонейка асення
 Золатам спавітае,
 Расшывае лісцікі
 Ніткай залатой.

І стаіць рабіначка
 Чырванню залігая.
 Восень зачароўвае
 Казачнай красой.

І лятаюць срэбныя
 Ніткі-павуціначкі,
 Падаюць на золата
 Восеньскай зямлі.

І на золку свецяцца
 Кропелькі-расіначкі,
 І курлычюць песню нам
 Ў небе жураўлі.

ПАДАРУНАЧКІ

Сл. і муз. Я. Жабко

З запалам

Ф-п.

f

У мя_ не та_ кі на_ строй, што я за_ спя_ ва_ ла.

Сён_ ня ма_ ма пер_ сця_ нё_ чак мне па_ да_ ра_ ва_ ла.

Прыпеў:

Ой, люб_ лю, ой, люб_ лю, люб_ лю па_ да_ ру_ нач_ кі!

Ўсю кас_ ме_ ты_ ку, у_ бо_ ры, цац_ кі і ла_ су_ нач_ кі.

У мяне такі настрой,
Што я заспявала.
Сёння мама персцянёчак
Мне падаравала.

Прыпеў:

Ой, люблю, ой, люблю,
Люблю падаруначкі!
Ўсю касметыку, убory,
Цацкі і ласуначкі.

Новы год, жаночы дзень
Вельмі я чакаю.
Падарункі ў дзень народзін
Хутка атрымаю.

Прыпеў.

Падаруначкі дарыць
І мне так прыемна.

Спяля з бісеру пярсцянак
Маме узаемна.

Прыпеў:

Любяць ўсе, любяць ўсе,
Любяць падаруначкі.
Ўсю касметыку, убory,
Цацкі і ласуначкі.

ЛЯНОТА

Сл. і муз. Я. Жабко

Павольна

Ф-п. *tr*

Ка_ці_на_сяб_ро_вач_ка_—_ля_но_та. Спра_ву_я_на_ро_біць
без_ах_во_ты. А_я_щч_є_ў_пры_да_чу_—_не_га_ду_є.

Прыпеў:

Па_ка_жу_вам, як_я_на_пра_цу_є: цяп_ляп, цяп_ляп,
цяп_ляп. Цяп_ляп, цяп_ляп, цяп_ляп, цяп_ляп.

Гэ_та_зна_чыць, на_ша_Ка_ця_спра_ву_ро_біць_а_бы_як.

Каціна сябровачка — лянота.
Справу яна робіць без ахвоты.
А яшчэ ў прыдачу — негадує.
Пакажу вам, як яна працує:

Прыпеў:
Цяп-ляп, цяп-ляп, цяп-ляп.
Цяп-ляп, цяп-ляп, цяп-ляп.
Гэта значыць, наша Каця
Справу робіць абы-як.

Ведаем, дзе праца — будзе густа.
Ну, а дзе лянота — будзе пуста.
Каб парадак быў у вашай хаце,
Працаваць не трэба так, як Каця.
Прыпеў.